

мжчала да се отърве, но малко по малко се укротила, и започнала да прави плавни движения, каквито правятъ укротенитѣ змии при звуковетѣ на свирката.

Англичанинътъ попиталъ индуситѣ, какво правятъ, когато ги ухапе отровна змия. Укротителитѣ отговорили, че тѣ никакъ не се боятъ, защото иматъ едно вѣрно срѣдство противъ змийската отрова.

Тогава англичанинътъ предложилъ на индуса срещу добро възнаграждение — да направи единъ опасенъ опитъ: да си подаде прѣста на змията, за да го ухапе. Още не издумалъ, индусътъ си заврѣлъ палеца въ устата на змията. Когато го извадилъ отъ устата ѝ, на него ясно се виждали две кървави точки — следи отъ отровнитѣ жѣби на змията.

Тогава той предалъ змията на своя другаръ, който спокойно я настанилъ въ кошницата при другитѣ змии. Ухапаниятъ индусъ извадилъ отъ джеба си една изгорена костъ, която укротителитѣ наричатъ „змийски камъкъ“ и я сложилъ на ухапаното мѣсто. Ухапаниятъ палецъ, който се билъ вече силно подулъ, започналъ да спада по малко. Следъ малко индусътъ снелъ отъ палеца тази костъ и заявилъ, че цѣлата отрова сега е изтеглена отъ раната. Той поискалъ да му дадатъ малко млѣко, и хвърлилъ костъта въ млѣкото; млѣкото започнало да шуми и мѣхурчета излизали на повърхността му, както става когато се поставя въ вода шупливо тѣло. Следъ нѣколко време на повърхността на млѣкото се появила една жѣлтеникава маслена течностъ. Англичанинътъ поискалъ да му донесатъ едно пиле, одраскалъ го малко и намазалъ драскотината съ тази жѣлтеникѣва течностъ отъ повърхността на млѣкото. За десетъ минути пилето умрѣло съ всичкитѣ признаци, че умира отъ змийска отрова.